

Dr. Kedvessy György köszöntése

Előadóiülés a SZOTE-n

Ünnepi előadásban öltözött munkatársak, tanítványok töltötték meg tegnap, csütörtökön délelőtt a SZOTE oktatási épületében a tanterem széksorait: valamennyien születésnapot és nevezetesen évfordulót jöttek köszönteni. A 70. évébe érkezett, 25 esztendő tanszékvezetői múltja visszatérítő dr. Kedvessy György egyetemi tanár tiszteletére rendezett előadóiület a Szegedi Orvostudományi Egyetem, a gyógyszerésztudományi kar tudományos üléseinek bizottságai és a Magyar Gyógyszerészeti Társaság.

Dr. Petri Gábor akadémikus, a SZOTE rektora méltatta Kedvessy professzor tudományos érdemeit, a közéletben végzett eredményes tevékenységét. Az eddigi gazdag életút fő jellemzői: a professzor 48 esztendője oktatja a gyógyszerészhallgatókat, 25 esztendője látja el Szegeden a tanszékvezetői teendőket, 1963-tól 1967-ig rektorhelyettesként, majd 1979-ig dékánként írta be nevét az egyetem történetébe. Jelentős időszak volt ez a gyógyszerképzés szempontjából is; ezekben az években valósult meg a képzés átfogó reformja, ekkor alakult meg a gyógyszer-tudományi kar. Kedvessy professzor rövid idő alatt iskolát teremtetett: intézetéből több mint 80 doktorandusz került ki. Eredményes munkásságát külföldi kapcsolatai, hazai és határokon kívül elnyert elismerései is fémjelzik.

Oktató és kutató munkája mellett idejéből, ügyszereitől futotta közéleti tevékenységre is: 13 esztende-

ig elnöke volt a Hazafias Népfőnt városi bizottságának, 20 éve tagja az Országos Békatanácsnak, és csaknem egy évtizede alelnöke az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének is. Az egyetem rektora elismeréssel szölt az ünnepelt következtetés, szigorú, de mindenkinél tiszteletet adó egyéniségéről, emberi tulajdonságairól, s végül jó egészséget kívánva kérte nyugdíjazása után is vegyen részt az egyetem és a város életében.

Dr. Nikolics Károly egyetemi tanár, a Magyar Gyógyszerészeti Társaság elnöke Kedvessy professzornak a társaságban végzett aktív munkáját, négyéves elnöki működését méltatta, majd elismerésül a Societas Phar-

maceuticae plakettet és emlékkönyvet nyújtott át neki.

A kari KISZ-bizottság titkára a gyógyszerészhallgatók, dr. Selmezi Béla pedig az intézet dolgozóinak nevében köszöntötte a 70 éves professzort.

A jókívánságokért dr. Kedvessy György köszönetet mondott, megemlékezve azokról, akik sok évtizedes eredményes munkájában segítettek.

Végül a kandidátusi fokozatot elért, volt tanítványok, munkatársak — dr. Erdős István, dr. Kata Mihály, dr. Pintyéné dr. Hódi Klára, dr. Regdon Géza, dr. Selmezi Béla és Ugrin dr. Hunyadvári Éva — tartottak előadást.

Ch. A.

Szakértői szemle Kisteleken

Mint ismeretes, Kistelek jó eséllyel pályázik a városi rangra. A legutóbbi elbírálásra beadott pályázatukat nem utasították el, sőt bizottságot szerveztek a település föltérképezésére. Ennek okán, tegnap, csütörtökön dr. Kádár József, az ÉVM államtitkára vezetésével szakértőkből álló bizottság látogatott a nagyközségre.

A delegációt — amelynek tagja volt Ferenczi József, a Minisztertanács Tanácsai Hivatalának főosztályvezető-

je is — a kisteleki tanács-házban Ott József tanácselnök tájékoztatta. A nagyközség életét ismertető megbeszélésen részt vett dr. Tóth Ferenc, a városi jogú nagyközség pártbizottságának első titkára, dr. Petrik István, a megyei tanács elnökének általános helyettese, dr. Bozó Sándor, a megyei tanács vb-titkára. Jelen voltak a Hazafias Népfőnt képviselői. A vendégek megtekintették az Opusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkot is.

Elismerés a véradoóknak

Többszörös véradoók és véradoószervezők tiszteletére rendezett ünnepséget tegnap, csütörtökön a Vöröskereszt városi vezetősége a városi tanács dísztermében. Jelen volt dr. Székely Sándor, az MSZMP városi bizottságának titkára és dr. Rózsa József megyei főorvos is.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola énekkarának, valamint a Szegedi Nemzeti Színház művészeinek műsora után dr. Csergő Tibor városi főorvos köszöntötte a megjelenteket. Dr. Müller Józsefné, a városi tanács elnökhelyettese az MSZMP városi bizottsága és a tanács nevében üdvözölte az ünnepség résztvevőit, azokat az embereket, akik véradoóként bizonyították be humanitásmukat, a mások iránti felelősségérzetüket. Méltatta önzetlen segítőkészségüket, melynek révén eredményesebb gyógyítómunka folyt a megye kórházaiban és a SZOTE klinikáin. Nekik, a Vöröskereszt szervezőinek és a véradoó állomás dolgozóinak köszönhető, hogy me-

gynkben a fekvő betegeket ellátó intézmények térítésmentesen jutnak az életmentő vérhez. Minden véradoó megillet nemcsak az egészségügy, a betegek, hanem az egész társadalom elismerése.

A közelgő Vöröskereszt világnap alkalmából dr. Alföldy Árpád, a Magyar Vöröskereszt főtitkárhelyettese az országos vezetőség kitüntető oklevelét nyújtotta át a KSZV újszegedi gyára és a kábelgyár kollektívája képviselőjének. Kiváló véradoószervezői kitüntetésben részesült Széll Tamásné, a MAHART alapszervezetének vöröskeresztes titkára, dr. Zaránd Rózsa, az algyői alapszervezet vöröskeresztes elnöke, Tóth József, a CSO-MITERV véradoó szervezője, Réger Pirooska, a Belváros III. alapszervezetének titkára, dr. Lencse Katalin, a Húsupari Vállalat alapszervezetének elnöke és dr. Illés Margit, a Vérellató Állomás dolgozója.

Az ötvenéves véradoóért járó arany fokozatú sárga szalaggal ellátott kitüntetést vette át: Lovai Sándor (kábelgyár): a 40-szeres vér-

adósért arany kitüntetés kaptak, kék szalaggal Vöröskereszt (Gyógyászati Segédeszközök Gyára), Szendrei Gyula (konzervgyár), Pernecki Ferenc (kábelgyár); a 30-szoros véradoóért arany fokozatú, zöld szalaggal ellátott kitüntetésben részesült Boga Tamás László (ATIVIZIG) és dr. Alpári Lajosné (Vérellató Állomás).

A mozgalom önzetlen támogatásáért, az áldozatkész véradoóért dr. Imre Józsefné (Vérellató Állomás) és Füllár Jenő (kábelgyár) vette át a „Köszönet a véradoóért” emléklapokat.

Több vállalat szocialista brigádja Pádár Lászlóné megyei titkártól elismerő oklevelet kapott.

Az ünnepség a vért adók és a vért kapó, gyógyult emberek találkozási helyét végezt.

*

Dr. Alföldy Árpád a nap folyamán ellátogatott a kábelgyárba, ahol jelen volt az ott rendezett véradoón. A főtitkárhelyettes megtekintette a Tolbuhin sugárúti öregek otthonát, és a fogytékosok napközi otthonát is.

István, a jegykirály

Kiss Lajos felvétele

Az utolsó hősszerelmes

Bessenyei és Ruttkai az Ifjúsági Házban

Miért utolsó? Mert olyan „hülye”, hogy érzelmeiket akar. Ez egyfajta válasz a tolokodó kérdésre (mert, hogy hősszerelmes, az rendjén is volna, de hogy utolsó! Ez, ugye, igaztóbbs?). Valamint találon értelmezi is a kétrészes vígjáték címét: ezáltal nem a klasszikus értelemben vett hősszerelmessel van dolgunk.

Barney Cashman (Bessenyei Ferenc) arra született New York városában (természetesen be-, illetve kivándorolt európai ősöitől), hogy feleségül vegyen egy erkölcsös, meleg szívű, jóindulatú asszonyt, hogy fölneveljen három gyereket, sose késsen el (úgy általában sehonnas és semmikor). Prototípusa férjnek, apának. És időben kalucsnit hord, és halátelekkel örvendeztet meg a boldog amerikaiakat. Két dolgos keze ettől, sajna, szaglisk is, ám Barney ismeri a kölnit, amivel egy alkalpos kézműves után kétóranyira maradéktalan elégedettséggel szemléli önmagát, és a világot. A szolid kék öltönyében. Nem sokkal 50. életéve előtt támad egy győngye pillanata, és — uram bocsá — ki akarja próbálni... Szegény. A titkos találkozó ugyanis partnernője, Elaine Navazio (Ruttkai Éva) annyi whiskyt iszik az első húsz percben, mint Barney egész életében. És Elaine (mit mondjak) nem szépi a dolgot, nem romantikázik. Hisz nem ez az első esete, legfeljebb most halbfű-fé-tulajdonossal... Barney sem lágol a szerelemről. No, de hát mégis egy kis romantikát, vagy legalább szemérmességet! Néhány hónap múltán Cashman Jeanette Fisherrel is fölül. Pedig Jeanette is eljön a randevúra, ráadásul, mély érzelű, intelligens asszony (Barney feleségének barát-nője), finom, tájékozott, a szituációhoz elégséges empá-

tiával is rendelkezik. Meg depressziója van. Pontos statisztikákkal bombázza Barneyt, szegényt — aki azt hiszi magáról, már tudja, hogyan kell —: Amerikában több a házasságtörő, mint az írástudatlan.

Neil Simon, kortárs amerikai szerző vígjátékát sikerrel adják a Pesti Vigadó kamarájában, s Szegeden a szerda esti ifjúsági házbeli előadása is maradandó élmény. Elsőként a darab maga. Mint minden modern mű, amely kifejezéseiben izléseesen profán, mértéktartóan naturális, színrevitelében játékos, humoros (rendező: Huszti Péter), könnyedén flegma, hétköznapi, emberi. Mert ez az Amerika már nem first, ez a 20. század utolsó harmadának már nem is Amerikája, attól függetlenül sztorija, amely igenis megtörténhet Londonban.

Párizsban, Bukarestben és Budapesten — vagy éppen szegedien — a diszlet szokványos. Csillár, hangulatlámpák (szükség szerinti fényerővel), fotel, meleg pléddel, kátfintásra nyújtózkodó kanapé.

Egyébként nem értem. Jó, ha ötvenen tapsoltuk Bessenyeit, aki feledhetetlen Barney tudott lenni. Nem haragot, nem szenvedett. Élt az alkalmi színpadon. Ruttkait Elaine-ért és Jeanette-ért ünnepeltük. Mindenesetre, tesszen megnézni otthon, kedves olvasó, a cipősszekerényt, a gardróbát! Van-e kalucsnik; kék öltöny? Vigyázat: a darab végén Barney a feleségét hívja föl telefonon, s invitálja titkos találkára. Élete párjával issza meg a pezsgőt, és kipróbálja... (Neil Simon vígjátékát Elbert János fordította.)

Mag Edit

Munkaverseny a téészekben

1984. január 1-től új minisztertanács, SZOT és KISZ KB közös határozat jelent meg a munkaversennyel kapcsolatban. Ez adott aktualitást annak az értekezletnek, amelyre tegnap délelőtt Makón került sor. A megyei TESZÖV a gazdaságok párttitkárait, versenyfelelőseit, brigádvezetőit hívta meg a tanácskozási, melynek az volt a célja, hogy a verseny munkakörrel összefüggő tapasztalataitól számoljanak be a résztvevőknek.

Wahl Rezső, a megyei pártbizottság munkatársa ismertette a megyei pártvezetőbizottság állásfoglalását. Elmondta: a szocialista brigádok a meghatározói a munkaverseny-mozgalomnak. Csökkent az egyéni

vállalások száma, még mindig sok a formális elem, s a vezetők sem mindenkor képesek mozgásban tartani gazdaságukban a szocialista brigádmozgalmat.

Ezután nagyobb önállóságot kaptak a kollektívák, bátrabban kezdeményezhetnek, hogy minél többen megfeleljenek a hármas követelménynek a társadalom és a maguk javára. Ne csak az országos felhívások vigyék előre a versenyt, hanem a helyi körülményekhez, adottságokhoz igazodó vállalkások is.

Dr. Farkas Miklós, a TESZÖV titkárhelyettese a területi szövetség elnökségének határozatát ismertette többek között elmondta: a mezőgazdaságban dolgozó szocialista brigádok vállalá-

sai elsősorban az exportképessé termékek előállítását, az anyag- és energiatakarékos termelést, a meglévő tartalékok feltárását célozzák. A termelőszövetkezeti szocialista brigádok közül már sokan bekapcsolódtak a hazánk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából szervezett munkaversenybe. A TESZÖV elnöksége felhívja a termelőszövetkezeteket, valamint ezek társulásainak tagjait, alkalmazottait, szocialista brigádjait, munkakollektíváit, hogy csatlakozzanak a munkaversenyhez. A vállalkások középpontjában az ágazat előtt álló legfontosabb termelési és gazdasági feladatok megvalósulására irányuló helyi tennivalók álljanak.

A. E.

nyí—Bródy rockoperáját szeretnék látni a nyáron.

Márpedig azok sokan vannak, sokan is maradtak. Szegediek, akik nem jutottak belépőhöz, s indulatosan ostromolják a fesztiválist, mi több, szerkesztőségünket is. Megérthető.

Mindazonáltal a következő helyzetjelentést adhatjuk jegyfronton. A Szegedi Szabadtéri Játékok, természetéből adódóan, országos rendezvénysorozat, belépőt Zalakarostól Nyíregyházáig, Vácraótól Mohácsig teríti a közönségszervezők hálózata. (Csak szegedi nézőkkel, mint közönségszervezők, képtelenség volna ilyen rendezvénysorozatot fenntartani.) Mikor tavaly év végén nyilvánosságra került a program (sőt, már előbb is, hogy kiszivárgott) tömegesen futottak be az előrendelések — a dolgok sajátos logikája folytán éppen az István, a királyra. Vidékről, Szegedről egyaránt. Mint Horváth Mihály, a játékok igazgatója megvallotta, január közepéig elfogytak az előjegyzések belépők, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy vidékre 23 ezret, Szegedre 11 ezret költöttek le az üzemi közönségszervezők. Maradt az úgynevezett szabad forgalomra 2500 jegy, ezeket kapkodták el szerdán délelőtt a korzón. A hat előadás, az hat előadás — ennyit terveznek a rockoperából. A rendkívüli érdeklődés láttán persze idejekorán felmerült az ötlet, esetleg többször játszani. Az ünnepi hetek próbákkal, bemutatókkal, előadásokkal feszes naptárba több já-

téknap már el nem fér, de anyagilag sem bírnák; indoklásul és nem mentegetőzőképpen fölhozható, hogy az előadások távolról sem rentábilisak, állami dotációval mennek, amely összeg — gazdasági helyzetünk ismeretében magyarázatra aligha szorulóan — nem növelhető. Mentő ötletként arra gondoltak tehát, hogy a játéknapokon valamivel szerényebb kivitelezésű, olcsóbb éjszakai előadásokat is beiktatnak. A szereplők vállalták is volna — csakhogy műszakilag kivitelezhetetlen. Az előadásokon olyan pirotechnikai megoldásokat alkalmaznak, melyek a szakértők szerint csak három órán túl ismételhetőek. Ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy a fél 9-kor kezdődő előadás végétől számítva leghamarabb csak hajnali 2-kor lehetne másikat kezdeni. Vagyis nonszensz.

Tudjuk, nem vigasz, a tények ismeretében azonban le kell írunk: a szegediek így is több belépőhöz jutottak, mint negyed század átlagában egy-egy szabadtéri produkciónál. Más kérdés persze, hogy most ez is kevésnek bizonyult. Fölhatalmazásunk ugyan nincs, némi reménysugarat azonban hadd engedjünk el (akár további komplikációk hamuját szórva fejünkre): azért próbát is tartanak majd. S a fesztivál műsorszerkesztési elveinek ismeretében az sem kizárt, hogy az István, a király lehet az a produkció, amit jövőre visszahoznak talán.

N. I.